# Yargıtay 2. HD E.2024/5384 K.2024/6503 (26.09.2024)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

## 2. Hukuk Dairesi 2024/5384 E. , 2024/6503 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ:Aile Mahkemesi

SAYISI : 2023/954 E., 2024/296 K.

KARAR : Davanın kabulü

Taraflar arasında İlk Derece Mahkemesinde görülen ve istinaf incelemesinden geçen boşanma davasında verilen karar hakkında yapılan temyiz incelemesi sonucunda, Dairece Bölge Adliye Mahkemesi kararının esastan ret kararının ortadan kaldırılarak İlk Derece Mahkemesi kararının kısmen onanmasına kısmen bozulmasına karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince bozmaya uyularak yeniden yapılan yargılama sonucunda; davanın kabulüne karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararı her iki taraf vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı kadın vekili dava ve cevaba cevap dilekçesinde; erkeğin, uzun yıllar müvekkiline ilgisiz davrandığını, fiziksel ekonomik ve psikolojik şiddet uyguladığını, evlilik süreci içerisinde savurganca para harcadığını, aynı zamanda müvekkilini başka kadınlar ile aldattığını, müvekkilinin sürekli aşağılandığını, küçük düşürüldüğünü ve hakarete maruz kaldığını iddia ederek tarafların evlilik birliğinin temelinden sarsılması hukuki nedeniyle boşanmalarına, kadın yararına aylık 3.000,00 TL tedbir ve yoksulluk nafakasının ve 300.000,00 TL maddî, 500.000,00 TL manevî tazminatın erkekten alınarak kadına verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı erkek vekili cevap dilekçesinde; davacının iddialarının gerçek dışı olduğunu, müvekkilinin ağır şeker hastası olduğunu, isnat edilen aldatma eylemlerini yapmasının mümkün olmadığını, kadının müvekkiline karşı sürekli hakaret edip onur kırıcı davranışlarda bulunduğunu, müvekkilinin evlilik birliği içerisinde kadın tarafından rencide edilip küçük düşürüldüğünü, kadının bütün çocukları ile davalıya karşı cephe aldığını, müvekkilinin mağdur edildiğini, dışarıda arabasında kaldığını, evliliğin çekilmez hale gelmesinde kusurlu tarafın kadın olduğunu iddia ederek davacının davasının reddine, tazminat ve nafaka taleplerinin reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 23.11.2021 tarihli ve 2020/288 Esas, 2021/795 Karar sayılı kararıyla; evlilik birliğinin ortak hayatı sürdürmeleri taraflardan beklenmeyecek derecede temelinden sarsıldığı, boşanmaya sebebiyet veren olaylarda sadakat yükümlülüğüne aykırı davranan, kadına fiziksel şiddet, hakaret ve sözlü şiddet uygulayan, ortak çocuklara fiziksel şiddet uygulayan, cimri olup para vermekten imtina ederek kadına ekonomik şiddet uygulayan erkeğin ağır kusurlu olduğu, kadının ise erkeğin yalnızlaşmasına sebep olduğu, beğenmediğini söylediği bu haliyle kadının, erkeğe göre az kusurlu olduğundan tarafların boşanmalarına karar verildiği, tarafların sosyal ve ekonomik durumları, boşanmaya yol açan

olaylardaki kusur dereceleri, paranın alım gücü, kişilik haklarına yapılan saldırı ile ihlal edilen mevcut ve beklenen menfaat, hakkaniyet ilkesi gereğince, kadının maddî ve manevî tazminata hak kazandığı, kadının boşanmakla yoksulluğa düşeceği gerekçesi ile tarafların 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 166 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca boşanmalarına, kadın yararına aylık 350,00 TL tedbir ve 750,00 TL yoksulluk nafakasına ve 20.000,00 TL manevî ve 20.000,00 maddî tazminatın erkekten alınarak kadına verilmesine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı davacı kadın vekili; nafaka ve tazminat miktarları, arttırım ve faiz kararı verilmesi gerektiği yönünden, davalı erkek vekili hükmün tamamı yönünden istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 21.12.2022 tarihli ve 2022/92 Esas, 2022/1909 Karar sayılı kararıyla; Mahkemece erkeğin boşanmaya sebebiyet veren ağır kusurlu davranışları nedeni ile boşanmalarına karar verildiği, kadına yüklenen kusurların istinaf edilmeyerek kesinleştiği, boşanma kararı ve kusur derecesinin doğru tespit edildiği, kusuru daha ağır ya da eşit olmayan ve evlilikten beklenen menfaatleri ihlal edilen ve kişilik hakları saldırıya uğrayan kadın lehine maddî ve manevî tazminata, düzenli işi ve geliri olmayıp boşanmakla yoksulluğa düşeceği anlaşılan kadın yararına yoksulluk nafakasına ve dava süresince tedbir nafakasına hükmedilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığı, tarafların sosyal ve ekonomik durumu, evlilik süresi, yaşı, kusur durumu, kusurun niteliği, paranın satın alma ve erkeğin ödeme gücü dikkate alındığında kadın lehine hükmedilen tedbir-yoksulluk nafakaları ile maddî ve manevî tazminat miktarlarının yerinde olduğu, dilekçeler aşamasında kadın tarafından talep edilmeyen, nafakaya yıllık artış oranı uygulanması yönündeki talebin istinaf aşamasında değerlendirilemeyeceği, nafaka ve tazminat miktarının da isabetli olduğu, İlk Derece Mahkemesi kararının usul ve kanuna uygun olduğu gerekçesi ile istinaf başvurularının, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (1) inci alt bendi gereğince esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı davacı kadın vekili; nafaka ve tazminat miktarları, arttırım ve faiz kararı verilmesi gerektiği yönünden, davalı erkek vekili hükmün tamamı yönünden temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Dairemizin 19.10.2023 tarihli 2023/1355 Esas 2023/4933 Karar sayılı ilamı ile tarafların tespit edilen ekonomik ve sosyal durumlarına, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur derecelerine, paranın alım gücüne, kişilik haklarına yapılan saldırının ağırlığı ile ihlal edilen mevcut ve beklenen menfaatlerin kapsamına nazaran, davacı kadın yararına hükmolunan maddî ve manevî tazminatın az olduğu gerekçesi ile İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının kadın lehine hükmedilen maddî ve manevî tazminat miktarları yönlerinden ortadan kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının kadın lehine hükmedilen maddî ve manevî tazminat miktarları yönlerinden davacı kadın yararına bozulmasına, davalı erkek vekilinin tüm, davacı kadın vekilinin sair temyiz itirazlarının reddi ile temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozma kapsamı dışında kalan temyize konu bölümlerinin 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca onanmasına karar verilmiştir.

B. İlk Derece Mahkemesince Bozmaya Uyularak Verilen Karar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davanın kabulü ile tarafların evlilik birliğinin temelinden sarsılması sebebi ile boşanmalarına, 15.12.2020 tarihli ara karar ile davacı kadın lehine hükmedilen aylık 350,00 TL tedbir nafakasının kararın kesinleşmesine kadar devamına, kararın kesinleşmesine müteakip 750,00 TL yoksulluk nafakası olarak devamına, davalıdan alınarak davacıya ödenmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine, 150.000,00 TL manevî ve 170.000,00 TL maddî tazminatın davalıdan alınarak davacı kadına ödenmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine karar verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde her iki taraf vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1.Davalı erkek vekili; hükmün tamamı yönünden kararın bozulmasını talep etmiştir.

2. Davacı kadın vekili; nafaka ve tazminat miktarları ile arttırım ve faiz kararı verilmesi gerektiği yönünden kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, davacı kadın yararına hükmedilen maddî ve manevî tazminat miktarının uygun olup olmadığı ve kesinleşen yönlerden karar verilmesi noktasında toplanmaktadır.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Kanun`un 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri, 4721 sayılı Kanun``un 174 üncü maddesi, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu`nun 50 ve 51 inci maddeleri

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre her iki taraf vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Mahkemece verilen ilk karara karşı taraflarca temyiz kanun yoluna başvurulmuş, karar Dairemizin 19.10.2023 tarihli 2023/1355 Esas 2023/4933 Karar sayılı kararı ile davacı kadın yararına hükmedilen maddî ve manevî tazminatın az bulunması sebebiyle bozulmuş, diğer yönlerden onanarak kesinleşmiştir. Mahkemece bozma sonrası verilen kararda boşanma davasının kabulü, kadın yararına hükmedilen tedbir ve yoksulluk nafakası, yargılama giderleri ve vekâlet ücreti kesinleştiği halde yeniden hüküm kurulmuştur. Mahkemece yazılı şekilde kesinleşen yönler hakkında yeniden hüküm kurulması doğru olmayıp bozmayı gerektirmiştir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Yukarıda (2) numaralı paragrafta belirtildiği üzere temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararının kesinleşen yönler hakkında yeniden hüküm kurulması yönünden her iki taraf yararına BOZULMASINA

2.Yukarıda (1) numaralı paragrafta belirtildiği üzere taraf vekillerinin sair temyiz itirazlarının reddi ile bozma kapsamı dışında kalan yönlerden usul ve kanuna uygun olan kararın ONANMASINA,

Peşin alınan harcın istek halinde yatırana iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

26.09.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.